

Mgr Łukasz Kopera

Ks. Władysław WOJTASIK – Doktor Świętej Teologii z Kątów,
męczennik II wojny światowej

Jednym z wielu rodów, mających przywilej legitymowania się XIX-wieczną metryką w parafii Maluszyn jest rodzina Wojtasików. Nazwisko Wojtasik pojawia się najczęściej wśród mieszkańców Kątów i Sudzinka. Zaznacza ten fakt kronikarz dziejów gminy Maluszyn – Ignacy Jezierski na początku XX wieku.

To właśnie w Kątach dnia 30 marca 1886 r. w domu Józefa i Józefy z Dąbrowskich małżeństwa Wojtasików, przyszło na świat dziecko, któremu nadano imię Władysław (Archiwum Państwowe w Częstochowie, Akta Stanu Cywilnego parafii Maluszyn, nr 50, sygn. 1886). Zapewne nikt ze świadków narodzin nie przypuszczał, że ten nowonarodzony chłopiec przyniesie tyle zaszczytów dla rodzinnych Kątów – maleńkiej wsi, przynależącej do parafii Maluszyn w ówczesnej diecezji Kujawsko-Kaliskiej. Rodzina Józefa i Józefy Wojtasików, która wydała przyszłego kapłana i męczennika II wojny światowej, utrzymywała się jak większość tutejszych mieszkańców z pracy na roli.

Władysław Wojtasik po ukończeniu rządowej szkoły elementarnej w Maluszyńcu został posłany na dalszą naukę do gimnazjum częstochowskiego, do którego uczęszczał w latach 1896-1904. (Prawdopodobnie do Częstochowy przeprowadzili się wówczas także jego rodzice, powracając niejednokrotnie do rodzinnych Kątów). Z pewnością pobyt w maryjnym mieście oraz głębokie wychowanie religijne odebrane w domu rodzinnym, wpłynęło na kształt jego powołania kapłańskiego i decyzję wstąpienia do Wyższego Seminarium Duchownego we Włocławku. Po trzech latach studiów seminaryjnych, w 1907 r. zostaje posłany na dalsze kształcenie do Akademii Duchowej w Petersburgu, gdzie w ciągu kolejnych trzech lat uzyskuje stopień kandydata teologii, uprawniający do uzyskania wyższych święceń kapłańskich (wg własnoręcznie napisanego życiorysu święcenia kapłańskie przyjął 9 października 1910 r., Archiwum Diecezji Kujawsko-Kaliskiej we Włocławku, Akta osobowe Wojtasik Władysław, sygn. 387).

Pierwszą placówką duszpasterską, do której władza diecezjalna skierowała ks. Władysława Wojtasika była parafia Gorzkowice (1910 r.). Pełnił tam funkcję wikariusza. Kolejnymi placówkami były: kościół św. Barbary w Częstochowie (1910-1911) i parafia św. Jakuba w Piotrkowie Trybunalskim (1911-1913). Od 1913 r. rozpoczął pracę na stanowisku prefekta gimnazjum realnego w Zduńskiej Woli, pełniąc jednocześnie obowiązki w parafii. Praca pedagogiczno-społeczna stała się jego szczególnym umiłowaniem, gdyż w 1915 r. powołał w Zduńskiej Woli kolejne gimnazjum pod swoim nazwiskiem, będąc przez 7 lat jego dyrektorem. Gimnazjum to zostało w 1920 r. za zgodą ks. Wojtasika upaństwowione, a stanowiska dyrektora zachowano dla niego tylko na 2 lata. Oprócz działalności oświatowej, ks. Władysław Wojtasik pełnił funkcję radnego, będąc także wybranym na jedną kadencję jako przewodniczący rady miasta. Przez cały czas pobytu w Zduńskiej Woli prowadził Stowarzyszenie Rzemieślników i Robotników Chrześcijańskich.

Dnia 12 grudnia 1922 r. otrzymał pierwszą nominację na proboszcza w niewielkiej parafii Gomunice. Od 28 października 1925, w następstwie nowego podziału administracji kościelnej w Polsce, stał się kapłanem nowopowstałej diecezji częstochowskiej. W tym czasie uzyskał także magisterium na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Warszawskiego. Z końcem kwietnia 1933 uzyskał zgodę na przeniesienie się do diecezji włocławskiej. Został wówczas wyznaczony na administratora parafii Błenna (1 maja 1933 r.), gdzie pełnił obowiązki kapłańskie do 1939 r. Także i tu praca w duszpasterstwie parafialnym nie przeszkodziła mu kontynuacji pracy naukowej. Dnia 24 czerwca 1935 r. uzyskał tytuł doktora świętej teologii, broniąc rozprawy pt. Nauka św. Leona I papieża o Słowie Wcielonym, na Uniwersytecie im. Józefa Piłsudskiego w Warszawie. Jego rozprawa była jedną z najlepszych i ukazała się drukiem w 1936 r. nakładem Polskiego Towarzystwa Teologicznego w Warszawie.

Latem, tuż przed wybuchem II wojny światowej, ks. Wojtasik otrzymał w zamian równorzędną placówkę parafialną Kruszyń, gdzie dnia 26 sierpnia 1940 r. został aresztowany przez Niemców i osadzony w obozie koncentracyjnym Sachsenhausen (blok nr 18, izba 1). Od 14 grudnia tr. przewieziony do obozu koncentracyjnego w Dachau (blok nr 28, izba 4). Został oznaczony numerem więziennym 22 343. Więźniów z bloku inwalidów z obozu w Dachau, od maja 1942 r. do listopada tr., przewożono ok. 200 km dalej, w okolice Linzu, gdzie kierowano ich bezpośrednio do komór gazowych na śmierć. Informują o tym raporty obozowe, których nie zdążyli zniszczyć przed niespodziewanym wyzwoleniem obozu przez żołnierzy amerykańskich. Była tam zamieszczona m.in. informacja: "Czas konania w komorze trwał ok. 6 min". Komory gazowe w pobliżu Linzu wielokrotnie były miejscem eksperymentowania na więźniach skuteczności nowych gazów trujących. W takich okolicznościach dnia 12 sierpnia 1942 r. zakończył życie

Andrzej Jan Zakrzewski - Maluszyn / Częstochowa

Ks. Władysław Wojtasik

Łukasz Kopera

ks. Władysław Wojtasik.

Ks. Władysław Wojtasik pozostał w pamięci swoich wiernych i współbraci jako człowiek zdolny, pracowity, inteligentny i stanowczy. Pozbawiony wolności osobistej i obdarty z godności, wraz z rzeszą polskich kapłanów został zaprowadzony na śmierć jako winowajca za wiarę i Ojczyznę.